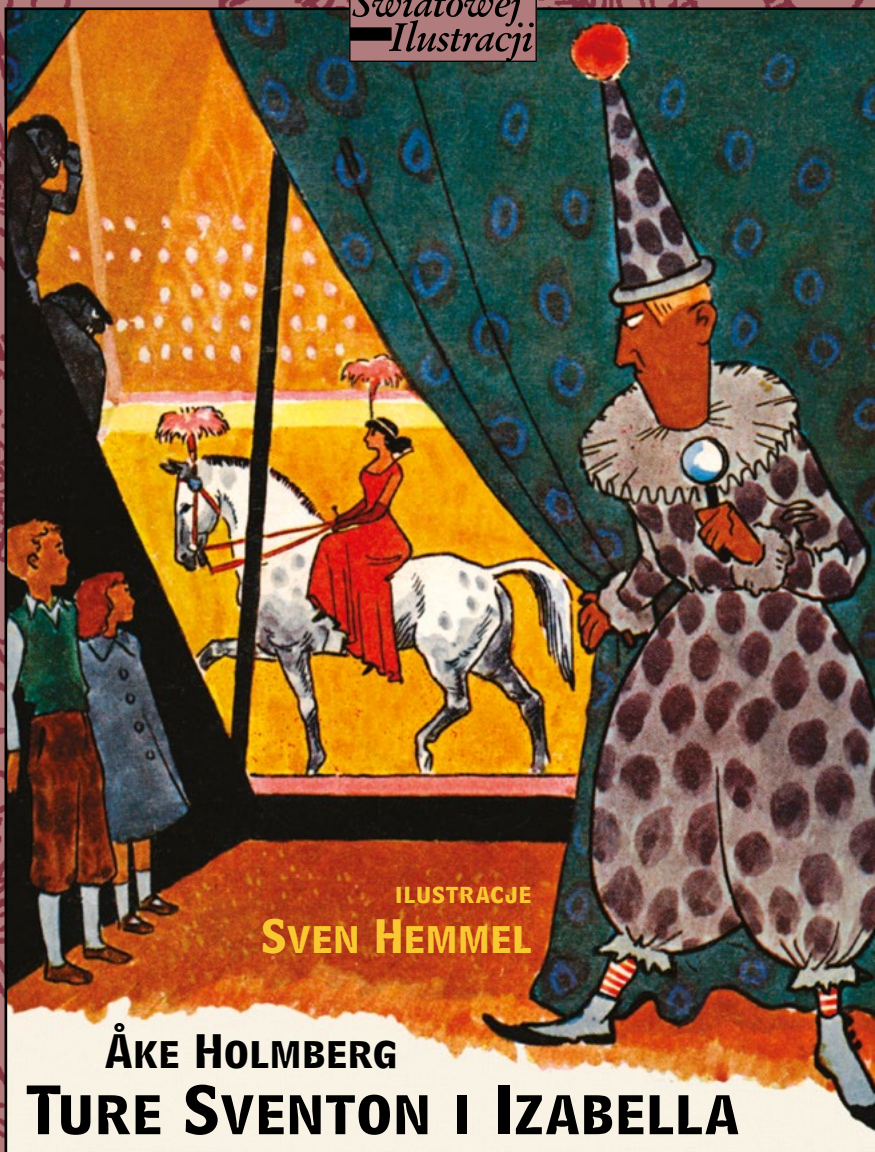

Mistrzowie
Światowej
Ilustracji

ILUSTRACJE

SVEN HEMMEL

ÅKE HOLMBERG

TURE SVENTON I IZABELLA

ÅKE HOLMBERG

TURE SVENTON I IZABELLA

ILUSTRACJE

SVEN HEMMEL

Z JĘZYKA SZWEDZKIEGO PRZEŁOŻYŁA

JUSTYNA CZECHOWSKA

**WYDAWNICTWO DWIE SIOSTRY
WARSZAWA 2020**

IZABELLA ZNIKA

Izabella była pięknoscią. Trudno wyobrazić sobie cudniejszą pięknosci. Miała szyję jak łabędź, tylko ładniejszą, niewielką zgrabną głowę i rozmarzone, łagodne ciemne oczy, niekiedy skrzące się ogniem. Wyróżniała się również bardzo pięknymi nogami i eleganckim chodem. Krótko mówiąc, dyrektor Gustafsson był do Izabelli niezmiernie przywiązany. Czasami uważał, że najpiękniejsze są jej śliczne uszka, a czasem najbardziej podobał mu się jej ogon. Był długi i falujący, miał w sobie muzykę.

Izabella była angloarabem. Mlecznobiałym angloarabem. Część jej przodków (ci z linii arabskiej) biegła po górach z Beduinami na grzbiecie, reszta (ci z linii angielskiej) skakała przez krzaki

dosiadana przez mężczyzn w czerwonych frakach. Izabella zaś poświęciła się karierze cyrkowej.

— Sztuczki na trapezie są w porządku — mawiał dyrektor Gustafsson. — Brzuchomówcy też, złego słowa nie powiem o brzuchomówcach. Ale zawsze powtarzam: „Pokażcie mi swojego konia, a powiem wam, ile jest wart wasz cyrk”.

Dyrektor Gustafsson urodził się w siodle, a w każdym razie w cyrku, i dorastał wśród koni. Wiedział, o czym mówi. Jego cyrk nazywał się Rinaldo, Cyrk Rinaldo, i on sam również nazywał się Rinaldo, Max Rinaldo. Erikiem Gustafssonem był wyłącznie po godzinach.

Jego żona nazywała się Rita Rinaldo. Ona także była bardzo piękna i jako Vanja Gustafsson występowała tylko po godzinach. To ona jeździła na Izabelli. Miała małą zgrabną głowę i szyję niczym łabędź, tylko ładniejszą, a jej oczy były duże i ciemne, niekiedy rozmarzone. Choć czasami dyrektor Gustafsson uważał, że to śliczne uszka są jej największą ozdobą.

A więc to ona jeździła na Izabelli, najcenniejszym koniu w Cyrku Rinaldo — a mieli sporo koni. Teraz, przed premierowym przedstawieniem w Sztokholmie, ćwiczyła Fantazyjnego Gawota, w którym pokładali wielkie nadzieje.

— Chociaż kto to zrozumie — wzdychał dyrektor Gustafsson. Siedział w pierwszym rzędzie na fotelu obitym czerwonym pluszem, tuż przy arenie, i oglądał próbę. Była to kameralna, prywatna próba rodzinna. Próba generalna, z orkiestrą, w której brał udział cały cyrk, już się skończyła. Gramofon o potężnych głośnikach grał gawota. Pani Gustafsson w jasnoszarych bryczesach siedziała bokiem w siodle, angloarabskie kopyta Izabelli wzbijały kurz. Wieczorem Miss Rita miała wystąpić w długiej sukni z połyskującego czerwonego jedwabiu, w długich czerwonych rękawiczkach i z czerwonym pióropuszem wpiętym w czarne włosy, a Izabella miała mieć złotą uprząż i być jeszcze bardziej mlecznobiała i angloarabska niż zazwyczaj. Fantazyjny Gawot stanowił najważniejszy punkt programu.

— Chociaż kto to zrozumie — wzdychał dyrektor, stukając palcem w cygaro, którego ze względu na regulamin przeciwpożarowy nie mógł zapalić w namiocie. — Czy nie powinnaś robić tego salta trochę bardziej w tamtą stronę?! — wołał.

— Cicho! — irytowała się pani Gustafsson i robiła salto tak, jak chciała.

Mijały godziny, wrześnie słońce opuszczało się coraz niżej. Matka dyrektora Gustafssona, starsza pani Gustafsson-Rinaldo, sprzedawała bilety w okienku. Przedstawienie premierowe miało się zacząć o ósmej, ale ostatni bilet (wejściówkę, którą kupił starszy mężczyzna wracający z kolacji na mieście) pani Rinaldo sprzedała już o siódmej.

Był piękny jesienny wieczór. Sztokholm słynie ze swojej letniej urody, ale nikt nie myśli o tym, że równie atrakcyjny jest jesienią. Na północnym skraju tego pięknego jesiennego miasta, tam gdzie kończy się poważna zabudowa, znajduje się otwarta przestrzeń w sam raz na cyrk. Trudno sobie wyobrazić lepsze miejsce. Dookoła zieleń, wspaniałe drzewa, teraz delikatnie żółknące. A wzdłuż pobliskiej drogi (krajowej trzynastki) biegnie dodatkowo doskonała linia tramwajowa.

Miejsce to ogrodzono teraz wysokim płotem z desek, a za nim rozbito dwa namioty — jeden (namiot cyrkowy) olbrzymi, drugi (namiot dla zwierząt) nieco mniejszy, ale także słusznych rozmiarów.

Na piaszczystym placu wokół namiotów rozstawiono niebiesko-białe wozy. Bo kolorem Cyrku Rinaldo był niebieski, wyjątkowo

piękny, szlachetny i odświętny odcień błękitu. Członkowie cyrkowej orkiestry (Niebiescy Trębacze Rinalda) nosili niebieskie marynarki, cyrkowe wozy były biało-niebieskie, konie miały niebieskie derki z wielkim białym R w rogu, a pomocnicy cyrkowi wytworne niebieskie liberie zdobione złotem. Cały cyrk chodził w błękitcie, rinaldowskim błękitcie.

Przedstawienie premierowe było coraz bliżej. Nie ma nic bardziej odświętnego niż chwile, gdy przedstawienie premierowe jest coraz bliżej. W otaczającym duży namiot mroku płoną lampy, już z daleka słychać grających w środku Niebieskich Trębaczy, a goście wyjmują bilety kupione od starej pani Gustafsson i sprawdzają, czy rodzina jest w komplecie.

Rozpoczęło się przedstawienie. Grano jeden najwyższej klasy numer po drugim. Na arenie kolejno pojawiali się ekwilibryści, antypodyści, klauni i konie. Wszystko szło doskonale, aż do punktu kulminacyjnego, czyli popisowej jazdy Miss Rity.

Izabella zniknęła.

WIZYTA U PRYWATNEGO DETEKTYWA T. SVENTONA

Kiedy zniknie angloarab, najlepiej zwrócić się do prywatnego detektywa Ture Sventona, który urzęduje w dolnej części ulicy Królowej w Sztokholmie. Na drzwiach domu wisi tabliczka z napisem:

T. SVENTON PRAKTYKUJĄCY PRYWATNY DETEKTYW

i właśnie tam następnego ranka, po nieprzespanej nocy, wpadł dyrektor Gustafsson. Otworzyła mu godna zaufania siwa kobieta w okularach. Była to sekretarka Ture Sventona, panna Jansson. Spytała, czy jest umówiony.

SPIS ROZDZIAŁÓW

ROZDZIAŁ PIERWSZY	5	ROZDZIAŁ DZIESIĄTY	88
IZABELLA ZNIKA		„SPRAWA JEST POWAŻNIEJSZA, NIŻ SĄDZIŁEM”	
ROZDZIAŁ DRUGI.....	11	ROZDZIAŁ JEDENASTY	97
WIZYTA U PRYWATNEGO DETEKTYWA T. SVENTONA		TURE SVENTON WPROWADZA PLAN W ŻYCIE	
ROZDZIAŁ TRZECI.....	16	ROZDZIAŁ DWUNASTY.....	113
ROZMOWA W DYREKTORSKIM WOZIE		SKŁAD DREWNA	
ROZDZIAŁ CZWARTY	32	ROZDZIAŁ TRZYNASTY.....	124
GEODETA LUNDIN W CYRKU RINALDO		TAJEMNICE SKŁADU DREWNA	
ROZDZIAŁ PIĄTY	44	ROZDZIAŁ CZTERNASTY	143
OSTRZEŻENIE W CIEMNOŚCI		NOCNY TRANSPORT	
ROZDZIAŁ SZÓSTY.....	50	ROZDZIAŁ PIĘTNASTY	151
INTERMEZZO ORIENTALNE		ZBIERAJĄ SIĘ CHMURY	
ROZDZIAŁ SIÓDMY	61	ROZDZIAŁ SZESNASTY	157
DLACZEGO PAN OMAR		TURE SVENTON ROZBIJA CYRKOWĄ SZAJKĘ	
ROZRZUCAŁ DAKTYLE PROMOCYJNE?		ROZDZIAŁ SIEDMNASTY	166
ROZDZIAŁ ÓSMY	70	TURE SVENTON ZDAJE RELACJĘ	
SVENTON BADA WÓZ KOZACKI		ROZDZIAŁ OSIEMNASTY	180
ROZDZIAŁ DZIEWIĄTY	78	POWRÓT IZABELLI	
KOZAK Z TRANÁSU			

Wychodząc naprzeciw życzeniu wydawcy i mając na uwadze, że niektórzy czytelnicy mogą znać wcześniejsze przygody Ture Sventona, w niniejszym przekładzie użyłam polskich nazw, imion i innych rozwiązań językowych zaproponowanych przez Teresę Chłapowską, tłumaczkę trzech wydanych już w Polsce tomów.

Justyna Czechowska

Tytuł oryginału: *Ture Sventon och Isabella*

© **COPYRIGHT FOR THE TEXT BY ÅKE HOLMBERG, 1953**

© **COPYRIGHT FOR THE ILLUSTRATIONS BY SVEN HEMMEL 1953 / BILDUPPHOVS RÄTT 2018**

© Copyright for this edition by Wydawnictwo Dwie Siostry, Warszawa 2020

© Copyright for the Polish translation by Justyna Czechowska, 2020

ISBN 978-83-8150-038-8

wydanie I

WYDAWNICTWODWIESIOSTRY.PL

redakcja: Karolina Iwaszkiewicz

korekta: Małgorzata Kuśnierz, Karolina Iwaszkiewicz

projekt graficzny serii: Ewa Stiasny

skład i przygotowanie do druku: Piotr Bałdyga

druk: Białostockie Zakłady Graficzne S.A.

Wydawnictwo Dwie Siostry sp. z o.o.

al. 3 Maja 2 m. 183

00-391 Warszawa

Biblioteki, szkoły, przedszkola, księgarnie i inne instytucje zainteresowane ofertą specjalną zachęcamy do kontaktu z działem handlowym (handlowy@wydawnictwodwiesiostry.pl, +48 577 888 278).

Mistrzowie Światowej Ilustracji

SVEN HEMMEL (1906–1982) – wybitny szwedzki ilustrator i nauczyciel rysunku. Największą sławę przyniosły mu ilustracje do książek o Ture Sventonie i publikowane w czasopiśmie „Kamratposten” komiksy o jego przygodach.

Cyrk Rinaldo wystawia premierowy spektakl w Sztokholmie. Tuż przed popisowym numerem znika Izabella, najcenniejszy koń z cyrkowej stajni. Zrozpaczony dyrektor zgłasza się po pomoc do słynnego detektywa Ture Sventona. Niestety złodzieje natychmiast się o tym dowiadują. Na szczęście w cyrku pracuje także stary znajomy Sventona – pan Omar. Czy we dwóch zdołają rozprawić się z niebezpieczną szajką?

- A więc zaginął jeden koń? — upewnił się Sventon.
- Jeden koń? — Dyrektor Gustafsson wydawał się urażony. — To mało powiedziane.
- Czy coś jeszcze? — spytał Sventon głosem tak ostrym, że obudził lwa.
- Coś jeszcze? Jeszcze czego! — zawołał dyrektor, z trudem łapiąc oddech.

ÅKE HOLMBERG (1907–1991) – jeden z najslawniejszych szwedzkich autorów książek dla dzieci. Najbardziej znany z cyklu książek o Ture Sventonie. Pisane przez 25 lat (1948–1973) opowieści o nietuzinkowym detektywie zostały sfilmowane w 1972 roku.

Polecamy także poprzednie tomy cyklu:

Latający detektyw

Detektyw na pustyni

Ture Sventon w Londynie

Ture Sventon w Paryżu

Ture Sventon w Sztokholmie

ISBN 978-83-8150-038-8

9 788381 500388 > cena 32 zł
wydawnictwodwiesiostry.pl